

ԱՐԴԱՐԱԴԱՍՈՒԹՅՈՒՆ

ԱՆԻ ԱՏԵՓԱՆՅԱՆ

Եվրասիա միջազգային համալսարանի իրավագիտության
ֆակուլտետի իրավագիտության ամբիոնի դասախոս,
իրավաբանական գիտությունների թեկնածու

ԱՊՐԱՆՔԱՅԻՆ ԲՈՐՍԱՆԵՐԻ ԳՈՐԾՈՒՆԵՈՒԹՅԱՆ ԴԵՏԱԿԱՆ ԿԱՐԳԱՎՈՐՈՒՄԸ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆՈՒՄ

Բորսային առևտրի կազմակերպման համաշխարհային փորձը մշակել է ապրանքային բորսաների երեք մոդել: Առաջին մոդելի երկրներում բորսաները ստեղծվում են մասնավոր սեփականության հիման վրա և իրենցից ներկայացնում են ոչ պետական կազմակերպություններ, մեկ այլ երկրներում բորսային առևտուրը գլխավորում է պետությունը, և բորսաները ունեն պետական կազմակերպությունների կարգավիճակ: Երրորդ պետություններում բույլատրվում է վերոնշյալ երկու մոդելների էլեմենտների միավորումը, այսինքն՝ ապրանքային բորսաները հանդես են զայխ որպես մասնավոր-պետական կազմակերպություններ՝ իրենց գործունեության մեջ պետական խիստ սահմանափակ միջամտությամբ¹:

Բորսային գործունեության կարգավորումը իրենցից ներկայացնում է բորսայի աշխատանքների կանոնակարգում և բորսային գործարքների կնքում սահմանված կանոնների և պահանջների հիման վրա: Բորսային գործունեության զարգացումը ունի երկու պատմականորեն ձևավորված ուղղություններ:

- 1) պետության կողմից կարգավորում (պետական կարգավորում),
- 2) բորսաների և շուկայի այլ մասնակիցների կողմից կարգավորում (բորսային շուկայի ինքնակարգավորում):

Բորսային գործունեության պետական վերահսկողությունը կառուցվում է հետևյալ սկզբունքների հիման վրա.

- 1) հանրային օգտակարություն,
- 2) բորսային սակարկությունների թափանցիկություն և հրապարակայնություն,
- 3) վստահություն,
- 4) ինքնակարգավորում,
- 5) բորսային առևտրի մասնակիցների իրավունքների երաշխիքները²:

Բորսային գործունեության կարգավորումը կոնկ-

րես միջոցների և հնարքների համակցություն է բորսայի աշխատանքների որոշակի կանոնակարգման և բորսային գործարքների կնքման կապակցությամբ սահմանված կանոնների և պահանջների հիման վրա: Բորսային գործունեության կարգավորման նպատակը հանդիսանում է բորսային շուկայի արդյունավետության և բարանսավորման, կայունության ապահովումը³:

Դիտարկելով բորսային գործունեության կազմակերպարագարավական հիմքերը՝ անհրաժեշտ է ընդգծել երեք ասպեկտներ.

- 1) բորսային գործունեությունը կարգավորող նորմատիվ ակտերը,
- 2) բորսայի իրավական վիճակը (կարգավիճակը),
- 3) ապրանքային բորսայի ինստիտուցիոնալ կառուցվածքը:

Ընդ որում, բորսային առևտուրը կարգավորվում է տնտեսագիտական օրենքներով, իսկ բորսային գործունեությունը (բորսային առևտրի իրականացմանը ուղղված բորսայի աշխատանքը և նրա կառուցվածքը՝ նորմատիվ ակտերով): Իրենց կազմով նորմատիվ ակտերը բաժանվում են պետականի և ներքորսայականի:

Բորսային գործունեությունը կարգավորող պետական նորմատիվ ակտերը հնարավորություն են տալիս իրականացնել բորսայի գործունեության նկատմամբ ընթացիկ վարչական վերահսկողությունը, կանոնակարգել ինչպես բորսային, այնպես էլ բորսային առևտրի բոլոր մասնակիցների իրավունքները և պարտականությունները, կանխել մոնուպուլացումը և սեփականության դեմ ուղղված հանցագործությունները: Պետությունը ստեղծում է նաև բորսայի կայացմանը նպաստող որոշակի նորմատիվ բազա:

Ներքորսայական նորմատիվ փաստաթղթերը յուրաքանչյուր բորսա մշակում է ինքնուրույն, սակայն մի շարք փաստաթղթերի մշակման մեջ

ԱՐԴԱՐԱԴԱՍՈՒԹՅՈՒՆ

նկատվում է որոշակի ընդհանուր մոտեցում: Այդ փաստաբրդերն են հանդիսանում հիմնադրման պայմանագիրը, բորսայի կանոնադրությունը և բորսային առևտրի կանոնները⁴:

Բորսային գործունեության պետական կարգավորումը իրականացվում է հենց բորսայի հարկման միջոցով, ինչպես նաև նրանում այն գործառնություններից հարկեր գանձելով, որոնք կատարվում են բորսայում, իսկ բորսային գործունեության կարգավորման պատմականորեն ձևավորված մյուս սկզբունքը, բացի պետականից, հանդիսանում է նաև ինքնակարգավորումը: Սակայն, ինչպես արդարացիորեն նշում են որոշ մասնագետներ, ինքնակարգավորման ուղղվածությունը չի բացառում պետության ազդեցությունը, որը դրսևորվում է բորսայի աշխատանքի նկատմամբ վերահսկողության մեջ, ինչպես նաև նրանց գործունեության միասնական իրավական հիմքը ստեղծող ընդհանուր օրենսդրական նորմերի մշակման մեջ⁵:

ՀՀ-ում ապրանքային բորսաների գործունեության պետական կարգավորմանը նվիրված է «Ապրանքային բորսաների մասին» ՀՀ օրենքի⁶ (այսուհետ՝ Օրենք) 29-րդ հոդվածը, որտեղ խոսվում է ապրանքային բորսաների գործունեության կարգավորում իրականացնող պետական լիազորված մարմնի մասին (Եկոնոմիկայի նախարարություն): Օրենքի 29-րդ հոդվածի 1-ին կետի համաձայն՝ բորսաների գործունեության կարգավորումն իրականացնող պետական լիազորված մարմինը իրականացնում է բորսայի և բորսային միջնորդների գործունեության լիցենզավորումը, նապաստում է բորսաների գործունեության կատարելագործմանը, օժանդակում է բորսային անհատ ձեռներեց միջնորդների մասնագիտական պատրաստմանն ու վերապատրաստմանը, կազմակերպում է բորսաների գործունեության ուսումնասիրում, մշակում է բորսային գործունեությանը վերաբերող մեթոդական ցուցումներ, առաջարկություններ է ներկայացնում ՀՀ կառավարությանը բորսաների մասին օրենսդրության կատարելագործման հարցերի վերաբերյալ:

Օրենքի 29-րդ հոդվածի 2-րդ կետի համաձայն՝ պետական լիազորված մարմինն իրավասում է:

- մերժել կամ հետաձգել բորսայի և բորսային միջնորդների գործունեության լիցենզավորումը այն դեպքում, եթե բորսայի հիմնադիր փաստաբրդերը հակասում են սույն օրենքի պահանջներին,

- սույն օրենքի և ՀՀ օրենսդրության ակտերի այլ պահանջները խախտելու դեպքում նախազգուշացնել բորսաներին և բորսային առևտրի մասնակիցներին,

- ՀՀ օրենսդրության պահանջները խախտած բորսաների և բորսային առևտրի մասնակիցների նկատմամբ օրենքով նախատեսված պատժամիջոցներ կիրառելու նպատակով դատարան կամ պետական արքիտրած⁸ ներկայացնել համապատասխան նյութեր,

- անհրաժեշտության դեպքում ներկայացնիչներ (դիտորդներ) ուղարկել բորսա՝ բորսային սակարկություններին ներկա լինելու,

- բորսայի անդամների ընդհանուր ժողովներին և բորսայի կառուցվածքային ստորաբաժնումների (սեկցիաների, բաժինների, բաժանմունքների) անդամների ընդհանուր ժողովներին խորհրդակցական ձայնի իրավունքով մասնակցելու համար:

Ինչպես կարելի է նկատել, Օրենքի 29-րդ հոդվածը առաջին հերթին ուշադրություն է դարձնում լիցենզավորման վրա՝ որպես բորսային գործունեության պետական կարգավորման ձև:

Լիցենզավորումը գործնքաց է՝ կապված լիցենզիա տրամադրելու, լիցենզիաների գործողության ժամկետը երկարացնելու, վերականգնելու, լիցենզիայի գործողությունը կասեցնելու և դադարեցնելու հետ: Լիցենզիան պաշտոնական փաստաթուղթ է, որ հաստատում է իրավունքը՝ գրադարձությունը լիցենզավորման ենթակա գործունեությամբ, ինչպես նաև այդ իրավունքը հաստատող պաշտոնական փաստաթուղթը («Լիցենզավորման մասին» ՀՀ օրենքի⁹ 3-րդ հոդված): Համաձայն 2002 թվականի դեկտեմբերի 5-ի «Բորսային (ոչ ֆոնդային) առևտրի կազմակերպման գործունեության լիցենզավորման կարգը և բորսային (ոչ ֆոնդային) առևտրի կազմակերպման գործունեության լիցենզիայի ձևը հաստատելու մասին» N 2019 ՀՀ Կառավարության որոշման¹⁰ (այսուհետ՝ Որոշում 1) 8-րդ կետի՝ բորսային (ոչ ֆոնդային) առևտրի կազմակերպման գործունեության լիցենզավորման, լիցենզիայի գործողությունը կասեցնելու կամ դադարեցնելու մասին եզրակացություններ տալու նպատակով ՀՀ առևտրի և տնտեսական զարգացման նախարարությունում (ներկայիս Եկոնոմիկայի նախարարությունում) ստեղծվել է հանձնաժողով (լիցենզավորող հանձնաժողով), որն առաջնորդվում է

ԱՐԴԱՐԱԴԱՍՈՒԹՅՈՒՆ

«Լիցենզավորման մասին» ՀՀ օրենքի և իր գործունեության առնչվող ՀՀ այլ օրենքների դրույթներով և գործում է սույն կարգի պահանջներին համապատասխան:

Քորսային (ոչ ֆոնդային) առևտրի կազմակերպման գործունեության իրականացման համար լիցենզիաները տրվում են բարդ ընթացակարգով, անժամկետ: Օրոշում 1-ի 10-րդ կետի համաձայն՝ հայտադրուն լիցենզավորման նպատակով օրենքի համաձայն ներկայացնում է.

ա) լիցենզիա ստանալու մասին հայտ,

բ) իրավաբանական անձի կանոնադրության և պետական գրանցման վկայականի պատճենները,

գ) պետական տուրքի վճարման անդորրագիրը,

դ) տնօրենի կրթության վկայականի պատճենը:

Օրենքի 15-րդ հոդվածի 2-րդ կետի համաձայն՝ լիցենզիա ստանալու համար բորսային հիմնադիրները պետական լիազորված մարմին ներկայացնում են.

- դիմում,

- հիմնադիր պայմանագիր (սահմանափակ պատասխանատվությամբ ընկերությունների դեպքում),

- բորսային կանոնադրությունը և բորսային առևտրի կանոնները:

Պետական լիազորված մարմինը տալիս է լիցենզիա կամ գրավոր մերժում այն՝ Օրենքում նշված փաստաթղթերի ստացման օրվանից երեսուն օրվա ընթացքում: Սահմանված ժամկետում պետական լիազորված մարմինի կողմից լիցենզիա շտալը կամ լիցենզիա տալը մերժելը բորսայի հիմնադիրների կողմից կարող է գանգատարկվել դատական կարգով:

Օրոշում 1-ի 16-րդ կետի համաձայն՝ լիցենզիայի գործողությունը դադարեցվում է.

ա) Օրենքի 30-րդ հոդվածով նախատեսված դեպքերում,

բ) եթե չեն ապահովվում լիցենզիայում նշված պայմանները,

գ) եթե խախտվում են սույն կարգի պահանջները,

դ) օրենքով նախատեսված այլ դեպքերում:

Օրենքի 30-րդ հոդվածի 3-րդ կետի համաձայն՝ պետական լիազորված մարմինը ՀՀ օրենսդրությամբ սահմանված կարգով պատասխանատվություն է կրում բորսաների կամ բորսային միջ-

նորդների գործունեության լիցենզիայի տալը անհիմն մերժելու կամ այն տալու՝ օրենսդրությամբ սահմանված ժամկետով խախտելու դեպքերում:

Անհրաժեշտ է նշել, որ մինչև 2000 թվականը ՀՀ-ում գործում էր 1994 թվականի մարտի 13-ի «Ապրանքային բորսաների և բորսային միջնորդների գործունեության կարգավորման մասին» N 115 ՀՀ Կառավարության որոշումը¹¹ (այսուհետ՝ Օրոշում 2), որը, մեր տեսանկյունից, առավել լավ և բազմակողմանի էր կարգավորում ապրանքային բորսաների և բորսային միջնորդների լիցենզավորման հետ կապված հարաբերությունները, քան Օրոշում 1-ը:

Մեր կողմից առաջարկվում է ապրանքային բորսաների նկատմամբ գործածության մեջ դնել Օրոշում 2-ը՝ այն համապատասխանեցնելով ապրանքային բորսաների ներկայիս վիճակին, նախատեսելով նրանում ինչպես մասնագիտացված, այնպես էլ ունիվերսալ ապրանքային բորսաների լիցենզավորման կարգ: Գտնում ենք, որ ապրանքային բորսաների լիցենզավորման կարգի օրենսդրական ամրագրումը անհրաժեշտ է դրանց հետագա արդյունավետ գարգացման համար:

Բորսային լիցենզավորումը պետության վերահսկողությունն է բորսային գործունեության ոլորտում գործող օրենսդրության պահանջների պահպանման նկատմամբ՝ գործող օրենսդրությանը և բորսաների կազմակերպական կարգավիճակին համապատասխան, սահմանված կանոններով բորսային առևտրի իրականացման համար ֆիզիկական կամ իրավաբանական անձին հատուկ բույլտվություն (լիցենզիա) սրամադրելու միջոցով¹²:

Օրենքի 23-րդ հոդվածի համաձայն՝ բորսային միջնորդներն իրավունք ունեն իրականացնելու բորսային միջնորդություն պետական լիազորված մարմնի կողմից լիցենզիա ստանալուց հետո: Անհրաժեշտ է նշել, որ այսուեղ հակասություն է առաջանում Օրենքի և Օրոշում 1-ի միջև, քանի որ Օրոշում 1-ի 1-ին կետի համաձայն՝ սույն կարգով սահմանվում է ՀՀ-ում իրավաբանական անձանց կողմից (ոչ ֆոնդային) առևտրի կազմակերպման գործունեության լիցենզավորման կարգը՝ համաձայն «Լիցենզավորման մասին» ՀՀ օրենքի պահանջների: Անդրադասնանը «Լիցենզավորման մասին» ՀՀ օրենքին, որի 43-րդ հոդվածի 2-րդ կետով սահմանված է լիցենզավորման ենթակա գործունեության տեսակների ցանկը, սակայն դրանում ապրանքային բորսան հիշատակված չէ, միայն

ԱՐԴԱՐԱԴԱՏՈՒԹՅՈՒՆ

առևտրի բաժնում նշվում է, որ լիցենզավորման է ենթակա արտաքին տնտեսական գործունեության ապրանքային անվանացանկ (ԱՏԳ ԱՍ) դասակարգչի 71021000, 710221000, 710231000 ծածկագրերին դասվող բնական՝ մշակված կամ չմշակված, բայց չշրջանակված կամ չամրացված ալմաստների առուվաճառքը, ներմուծումը, արտահանումը և փոխադրումը: Մտացվում է, որ «Լիցենզավորման մասին» ՀՀ օրենքը, որին հեռում է կատարում Որոշում 1-ը իրականում բացառում է ապրանքային բորսաների և նրա միջնորդների լիցենզավորումը ՀՀ-ում: Բացի այդ, Որոշում 1-ը, ընդունվել է ավելի ուշ, քան «Լիցենզավորման մասին» ՀՀ օրենքը, ինչի արդյունքում օրենսդրի անուշադրությունը գարմանը է առաջացնում:

Մեկ դիտարկում ևս. «Իրավական ակտերի մասին» ՀՀ օրենքի 14-րդ հոդվածի 2-րդ կետի համաձայն՝ «ՀՀ կառավարության որոշումները չպետք է հակասեն ՀՀ Սահմանադրությանը, ՀՀ օրենքներին ...»: Տվյալ դեպքում այդ հակասությունը ակնհայտ է և խառնաշփոր է առաջացնում: Սի կողմից Օրենքի ուժով ապրանքային բորսան չի կարող իրականացնել բորսային գործունեություն, և բորսային միջնորդը՝ բորսային միջնորդություն, քանի դեռ չեն լիցենզավորվել, մյուս կողմից՝ «Լիցենզավորման մասին» ՀՀ օրենքի ուժով ապրանքային բորսաները և նրանց միջնորդները լիցենզավորման ենթակա չեն¹³, բայց մինչ օրս գործում է և ուժի մեջ է նրանց լիցենզավորման կարգը սահմանող Որոշում 1-ը: Հետևաբար, վերոնշյալ խառնաշփորից խուսափելու համար առաջարկում ենք կամ ուժը կորցրած ճանաչել Որոշում 1-ը, կամ «Լիցենզավորման մասին» ՀՀ օրենքում նախատեսել ապրանքային բորսաների և նրանց մասնակիցների պարտադիր լիցենզավորման պահանջ:

Անդրադանար Լիցենզավորող հանձնաժողովին, որի իրավասությունները սահմանափակվում են միայն լիցենզավորման գործընթացով: Չնայած նրան, որ Օրենքի ուժով պետական լիազորված մարմինը, բացի լիցենզավորումից, օժոված է նաև բազմաթիվ այլ՝ բավականին լուրջ իրավասություններով, դրանք զուտ ձևական բնույթ են կրում: Այստեղ հարց է առաջանում. եթե ոչ կառավարությանն առընթեր, ոչ էլ ապրանքային բորսային առընթեր ապրանքային բորսաների գործունեության պետական կարգավորում իրականացնող մարմին չկա, ապա ո՞վ է իրականացնում Օրենքում նշված մնացած իրավասությունները: Մասնավորպես, Օրենքի 29-րդ հոդվածի 1-ին կետի 6-րդ

պարբերության համաձայն՝ բորսաների գործունեության կարգավորում իրականացնող պետական լիազորված մարմինը առաջարկություններ է ներկայացնում ՀՀ կառավարությանը բորսաների մասին օրենսդրության կատարելագործման հարցերի վերաբերյալ, որը շատ կարևոր է: Սա հանդիսանում է ապրանքային բորսաների գործունեության կարգավորման կարևորագույն բացերից մեկը:

Մեկ այլ օրինակ ևս. պետական իրավասությանը իրավասու է անհրաժշտության դեպքում ներկայացուցիչներ (դիտորդներ) ուղարկել բորսա՝ բորսային սակարկություններին ներկա լինելու համար (Օրենքի 29-րդ հոդվածի 2-րդ կետի 4-րդ պարբերություն): Բորսային առևտրի իրականացման ինքնակարգավորման սկզբունքը ենթադրում է (և դա նախատեսված է օրենքով), որ պետական իշխանության և կառավարման մարմինները չեն կարող միջամտել բորսաների գործունեությանը, բացառությամբ բորսաների կողմից օրենքի և ՀՀ օրենսդրության այլ ակտերի խախտման դեպքերի (Օրենքի 31-րդ հոդվածի 1-ին կետ): Սակայն, եթե պրակտիկայում ապրանքային բորսաների գործունեության պետական կարգավորում իրականացնող մարմինը բացակայում է, ապա ո՞վ է վերհանելու բորսային օրենդրության խախտման դեպքերը: Եթե լիցենզավորող հանձնաժողովով (որը փաստացի ոչ ոքի չի լիցենզավորում) գործունեությունը հանգում է միայն լիցենզիաներ տրամադրելուն և դրանց գործողությունը կասեցնելուն, ապա ստացվում է, որ ապրանքային բորսաների գործունեության նկատմամբ վերահսկողություն և պետական կարգավորում, որպես այդպիսին, չկա: Մեր կարծիքով, սա կոպիտ սխալ է: Ապրանքային բորսաների գործունեության պետական կարգավորման և վերահսկողության բացակայությունը կարող է և հանգեցնում է ոչ միայն բորսային օրենսդրության, բորսային առևտրի, նրա մասնակիցների իրավունքների և օրինական շահերի խախտմանը, այլև իրավախախտողների կողմից անպատճելիության գարգացմանը: Մեր կարծիքով, պետական լիազորված մարմնի ձևավորումը անհրաժշտ պայման է ՀՀ-ում բորսային գործունեության բարենպատճենացման համար, մասնավորապես բորսային առևտրի իրականացման բարենպատճենացման ստեղծելու, ինչպես նաև այս ոլորտում առողջ տնտեսական մրցակցություն ապահովելու համար:

ԱՐԴԱՐԱԴԱՍՈՒԹՅՈՒՆ

- ¹ Տե՛ս Ժիլինский С.Э. Предпринимательское право. М.: Норма, 2002. С. 490.
- ² Տե՛ս Искаков Р.Р., Ладных В.К. Биржевое дело. Тамбов. ТГУ имени Державина Г.Р., 1997. С. 6.
- ³ Տե՛ս Чинарева О.И. Биржевая торговля. Воронеж. ВГЛТА, 2005. С. 24.
- ⁴ Տե՛ս Воловик А.М., Голда З.К. Основы биржевой деятельности. М.: Финансы и статистика, 1994. С. 33.
- ⁵ Տե՛ս Каменева Н.Г. Организация биржевой торговли. М.: ЮНИТИ. 1998, С. 84.
- ⁶ Տե՛ս Карапетяна С.В. Государственное регулирование биржевой деятельности. Дисс. канд. экон. наук. М.: 1996. С. 39.
- ⁷ Տե՛ս «Լիցենզավորման մասին» ՀՀ օրենք՝ ընդունված 08.08.2001թ., Հայաստանի Հանրապետություն, N26/158
- ⁸ Տե՛ս «Պետական արքիտրաֆ» եզրույթը սխալ է օգտագործված, ներկայում պետական արքիտրաֆ գոյություն չունի: Արքիտրաֆների հետ կապված հարաբերությունները կարգավորվում են «Առևտրային արքիտրաֆի մասին» ՀՀ օրենքով, իսկ այդ եզրույթի պահպանությունը հետևանք է այն բանի, որ մինչ օրս «Ապրանքային բորսաների մասին» ՀՀ օրենքում կոմստրուկտիվ փոփոխություններ չեն կատարվել:
- ⁹ Տե՛ս «Լիցենզավորման մասին» ՀՀ օրենք՝ ընդունված 08.08.2001թ., ՀՀՊՏ N26/158:
- ¹⁰ Տե՛ս «Բորսային (ոչ ֆոնդային) առևտրի կազմակերպման գործունեության լիցենզավորման կարգը և բորսային (ոչ ֆոնդային) առևտրի կազմակերպման գործունեության լիցենզիայի ձևը հաստատելու մասին» ՀՀ Կառավարության որոշում՝ ընդունված 05.12.2002թ., Հայաստանի Հանրապետություն, N 2019:
- ¹¹ Տե՛ս «Ապրանքային բորսաների և բորսային միջնորդների գործունեության կարգավորման մասին» ՀՀ Կառավարության որոշում՝ ընդունված 13.03.1994թ., Հայաստանի Հանրապետություն, N 115:
- ¹² Տե՛ս Կամенева Н.Г. Организация биржевой торговли. М. ЮНИТИ, 1998. С. 83.
- ¹³ Տե՛ս Անհրաժեշտ է նշել, որ «Իրավական ակտերի մասին» ՀՀ օրենքի 94-րդ հոդվածի 4-րդ կետի երկրորդ պարբերության համաձայն՝ մինչև սույն օրենքի ուժի մեջ մտնելը, միևնույն մարմնի ընդունած և ուժի մեջ մտած հավասար իրավարանական ուժ ունեցող իրավական ակտերի միջև հակասությունների դեպքում գործում են ավելի ուշ ուժի մեջ մտած իրավական ակտի նորմերը: Հարկ ենք համարում անդրադառնալ ապրանքային բորսաների գործունեության ոլորտը կարգավորող երեք նորմատիվ ակտերի ընդունման ամսաթվերին: նույնական է առաջացնում օրենսդրի դիրքորոշումը: Որոշում 1-ը ընդունվել է 05.12.2002թ., «Իրավական ակտերի մասին» ՀՀ օրենքը՝ 03.04.2002թ.: Նույն «Իրավական ակտերի մասին» ՀՀ օրենքի 94-րդ հոդվածի 4-րդ կետի երկրորդ պարբերության ուժով գործում է «Լիցենզավորման մասին» ՀՀ օրենքը, որով լիցենզավորում չի նախատեսվում, հետևաբար անհմաստ է դառնում Որոշում 1-ի ընդունումը:

РЕЗЮМЕ

Государственное регулирование деятельности товарных бирж в РА

В статье анализируется ряд теоретических и практических вопросов, которые связаны с осуществлением государственного регулирования деятельности товарных бирж в РА. Автором проводится сравнительный анализ действующих на территории РА нормативных актов, которые регулируют вышеуказанную отрасль. В статье представляется позиция законодателя об осуществлении контроля над товарными биржами со стороны соответствующего уполномоченного органа. Автор приходит к выводу, что, несмотря на то обстоятельство, что на территории РА действует соответствующее регулирующее данную сферу нормативно-правовое поле, оно довольно противоречиво, а также конкретно над деятельностью товарных бирж государственное регулирование не осуществляется, поскольку соответствующий уполномоченный государственный орган отсутствует.

Ключевые слова: Товарная биржа, биржевая деятельность, государственное регулирование, государственный уполномоченный орган, правительство, контроль, лицензирование.

SUMMARY

Public regulation of activity of commodity exchanges in RA

The article examines a number of theoretical and practical issues which are connected with realization of state regulation of activity of commodity exchanges in RA. The author presents a comparative analysis of operating in the territory of Armenia normative acts which regulate the above mentioned area. The article presents the position of the legislator about realization of control over commodity exchanges by the appropriate authorized organ. The author comes to the conclusion that, in spite of the fact that in the territory of the RA acts appropriate normative-legal field, that regulates that area, it is quite controversial, and public regulation specifically above activity of commodity exchanges is not realized, because appropriate authorized public organ is absent.

Keywords: Commodity exchange, exchange activity, public regulation, authorized public organ, government, control, licensing.